

Van Marieke ten Berge verscheen bij Lemniscaat:

Noord / Het dierenvriendenboek / Kleur / Rana

Van Marieke ten Berge en Eva Moraal verscheen bij Lemniscaat:

Polder

Marieke ten Berge

met teksten van Eva Moraal

ZUID

Tekst © 2024 Eva Moraal
Illustraties © 2024 Marieke ten Berge
Boekverzorging: Marc Suvaal

Nederlandse rechten Lemniscaat b.v., Vijverlaan 48, 3062 HL Rotterdam, 2024
ISBN 978 90 477 1627 3 | NUR 223

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, geluidsband of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Druk- en bindwerk: Wilco bv, Amersfoort

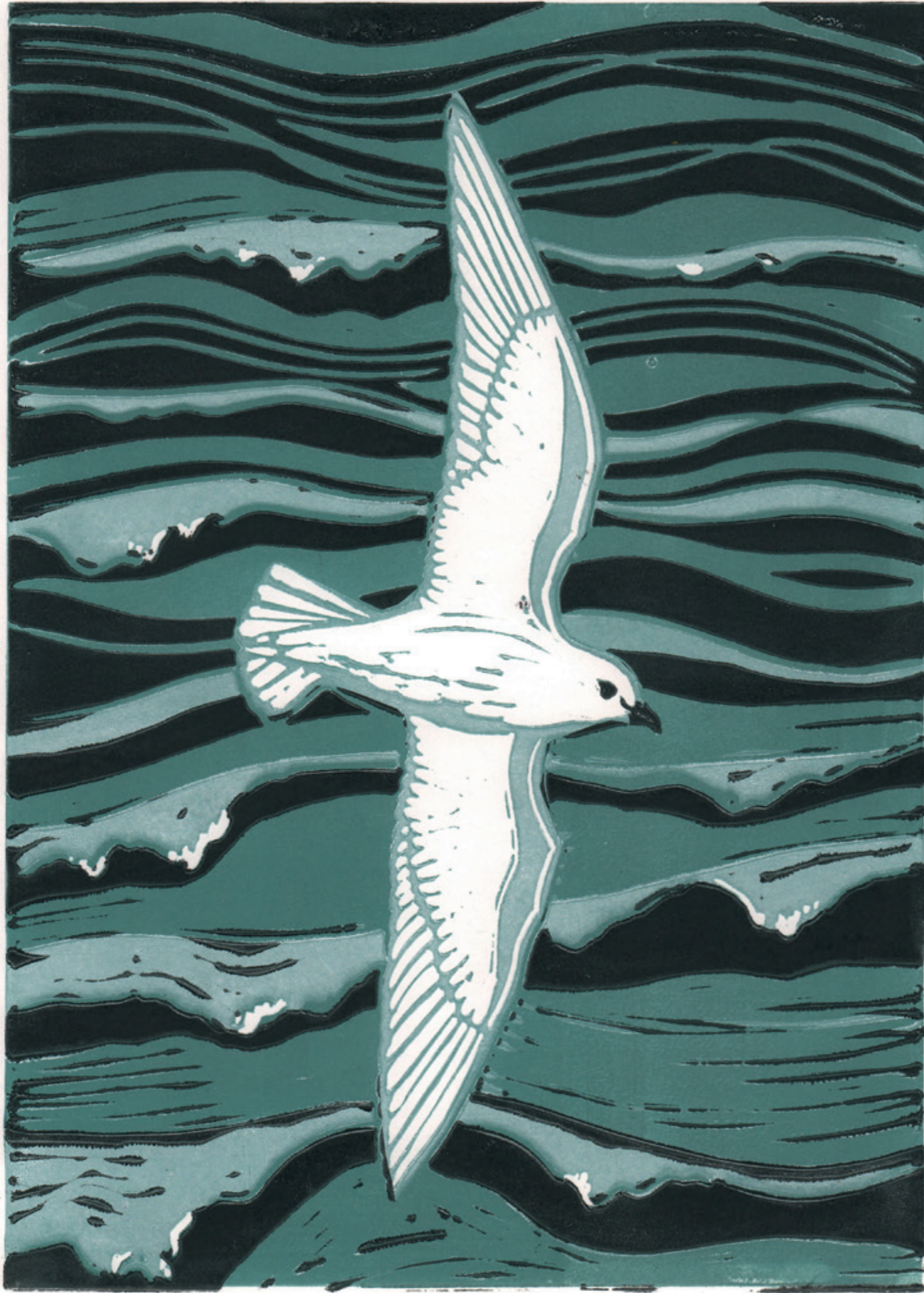
Dit boek is gedrukt op milieuvriendelijk, chloorvrij gebleekt en verouderingsbestendig papier en geproduceerd in de Benelux, waardoor onnodig en milieuverontreinigend transport is vermeden.

Kijk voor spelletjes, lessuggesties en meer op:
WWW.LEMNISCAAT.NL

LEMNISCAAT ROTTERDAM

ZIE JE ME WEL of zie je me niet? In mijn witte wereld heb ik de perfecte **CAMOUFLAGE**. Mijn Latijnse naam verwijst naar mijn kled: *nivea* betekent besneeuwd. Ik heet wel 'de engel van Antarctica'; vroege avonturiers dachten dat we de zielen van gestorven zeelieden waren. Alleen mijn ogen, snavel en poten zijn zwart.

IK BEN SLECHTS één van drie soorten vogels die op Antarctica zelf broeden en wel de meest zuidelijke. Mensen hebben me zelfs op de zuidpool gespot. Mijn rotsnest ligt soms tot wel 300 kilometer ver op het land op een hoogte van **2400 METER**. Dat zijn zo'n beetje de Alpen light, maar dan met temperaturen ver onder nul en rukwinden van heb je me daar.

IK PIK aan het wateroppervlak naar krill, weekdieren en kleine visjes, soms ook naar aas. Tussen het ijs jaag ik weleens samen met **DWERG VINNISSEN** en Antarctische stormvogels. Via een speciaal buisje boven mijn snavel spuit ik het overvloedige zout dat ik via mijn eten binnenkrijg er weer uit.

Sneeuwstormvogel

NOU, als een zuidpooljager het waagt mij of mijn broedsel aan te vallen, dan ben ik niet zo engelachtig, hoor. Ik vecht en spuug een oranje olieachtig goedje uit mijn maag op hem. Moet-ie maar zien of hij zich nog schoon krijgt. Hetzelfde geldt voor een soortgenoot die mijn nest probeert te stelen. Slim zijn jullie mensen wel, want door **KOOLSTOF-DATERING** van hard geworden bergen van dat spul, *mumiyo*, hebben jullie ontdekt dat sommige van onze nesten al meer dan 6.000 jaar in gebruik zijn. De oudste zelfs 34.000 jaar!

IK BEN TROUW aan mijn maatje. We dansen wild in de lucht voor we terugkeren naar hetzelfde nest als vorig jaar, net twee witte vleermuizen, zo vliegensvlug. Ons nest ligt niet in een kolonie, al zijn andere sneeuwstormvogels nooit ver weg. Een **ROTSSPLEET** boven op een steile berg of op een *nunatak*, een uitstekend stukje rots midden in een gletsjer of op landijs: daar vinden we ons thuis in de **ANTARCTISCHE ZOMER**. Samen broeden we ons enige parelwitte, gladde ei uit in 6 tot 7 weken. Nog eens zo lang en ons kuiken kan hup, de lucht in, naar zijn lange, zwevende leven boven de Zuidelijke Zee.

IN DE WINTER trek ik noordelijker, zweef ik met korte glijvluchten laag over en tussen het pakijs naar de open zee. Eindeloos vlieg ik, dwars door stormen. Een smetteloos witte **STRAALJAGERENGEL**. Zie je me nu wel of zie je me niet?

SOORT vogels > buissnaveligen > stormvogels en pijlstormvogels > *Pagodroma* > *Pagodroma nivea*
WAAR Kust- en landvogel op Antarctica, inclusief het Antarctisch schiereiland, South Georgia en Scotia eilanden
LENGTE 30-40 cm
VLEUGELSPANWIJDTE 75-95 cm
GEWICHT 200-378 g
LEEFTIJD 20, max. 40 jaar
AANTAL ca. 4 miljoen, maar volledige populatie onbekend
BESCHERMINGSSTATUS niet bedreigd